

18.05.2015 г.

Аз, буки, веди глагол....

Българският език – непреходен и неприкосновен! Не като границите на България през вековете, не като вятъра на промяната в политическия преход, не като колебанията и изкушенията на поколения управници!

Българският език! Вечен и неустоим! Ясен символ на българщината, даващ едничката надежда – да се гордеем, че сме българи! Него тачим днес! За него венци вием! За славата на светите братя равноапостоли!

Кирил и Методий! Знаели ли са нявга тези велики българи, че след знака на мастилото от перото в сухите им ръце, ще се изпише тази история, пред която поколения българи ще коленичат и ще се прекланят? Знаели ли са тези велики мъже, че няма да има български дом, в който да не се пробудят онези духовни стойности, които ще ни обединят в погледа за бъдещето, за да съхраним българската народна идентичност? Знаели ли са, че в дните на робство и страдания, сал езикът ще бъде способен да съхрани нашата вековна култура? Не, те са го направили, за да я има България!

Днес си спомняме този за 11 май през далечната 1851- ва, в който Найден Геров и група млади български ентузиаста в Пловдив, в деня на светите братя, започват да честват Деня на буквите, Деня на славянската писменост, Деня на българската култура, на българската просвета. По техен почин правим „Празници на словото“. За да го има българският език!

„Върви народе възродени! Към светли бъднини върви!“

Венец от рози е окичил портретът, който носят само най-заслужилите ученици!

Скъпи ученици, днес повече от всеки друг празник, вълнението намира в сърцата ни! Днес е ден на признателност, към тях – светите братя, към него – българският учител, към всички дейци на просветата и културата! Нека ги дарим с обич! Нека ги обсипем с благодарност – за знанието, за просветлението, за духовността, за подкрепата, за самочувствието ни, че сме българи!

Днес е ден на зрелостта! С последния училищен звънец нашите абитуриенти ще целунат училищното знаме и ще се сбогуват със своите учители, с него любимото училище!

На добър път, скъпи деца! Бъдете и знайте, че тук сте оставили част от себе си! В този светъл дом са вашите най-мили спомени! От него извираше знанието, в него обичахте, в него се борихте с неправдата!

Седмо СОУ „Кузман Шапкарев“! Едно неповторимо училище ще остави спомена не просто за поредния випуск, а за личности, с които със сигурност един ден

ще се гордее! Това са нашите заръки! Дерзайте и знайте, че „щастие без честност няма“! Това ни е заръчал дядо Кузман, това и аз ще го предавам!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК! И НА ДОБЪР ПЪТ!

Д-р Лилия Стоянова

18.05.2015 г.

Благоевград